

den høitærede Ministers egne Oplysninger 210 Bude, og deraf 100 Brevombærere. Hvis vi nu antage — og det kunne vi vist nok — at et Postbud kan bære 20 Breve mere hver Gang, uden at det gjør ham nogen Uleilighed eller gjør hans Arbejde umuligt, og naar vi regne 4 Gange daglig for hvert, bliver det 8,000 Breve daglig, og det multipliceret med 360 bliver 2,880,000 Breve om Aaret. Den hele Sum af de Breve, der udbringes i Kjøbenhavn, er 3 Millioner aarlig, og den høitærede Minister vil vist indrømme mig, at en Fordobling deraf kunde finde Sted, uden at antage et eneste Bud mere; men deraf er det ganske klart, at det aldeles ingen Beføstning vilde have medført, men at det vilde have været at konkurrere paa en aldeles uforholdsmæssig fordelagtig Maade med den nye Institution. Dernæst siger den høitærede Minister: Men det gif ikke an af en anden Grund, thi det kunde ikke nytte at gjøre det alene her i Kjøbenhavn. Vi maatte ogsaa udtrække den lavere Taxt til andre lokale Brevforsendelser. Der er to Slags lokale Postforsendelser; den ene Slags er Lokalbrevene, den anden Slags Distriktsbrevene. De første ere de, der udbringes i Byerne, i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, men Distriktsbrevene ere noget derfra Forstjelligt, nemlig de, der udbringes ved Landpostbudene i Landdistrikterne. Nu skal jeg for det Første bestemt benægte, at deraf, at man i en stor, tæt befolklet By med stærk kommerciel Udvikling er nødt til at nedsætte Prisen af Hensyn til Konkurrence, følger ikke en Forpligtelse til ogsaa i smaa Byer at sætte Taxten ned; thi der konkurreres der jo ikke. Men ialtfald kunde der jo paa ingen Maade være Tale om, at der var nogen Nødvendighed for ogsaa at nedsætte Taxten for Forsendelser paa Landet, fordi man gjordet i Byerne; thi Forholdene ere væsentlig forstjellige. Der er nemlig ingen Konkurrence og meget mindre Trang dertil. Men selv om man havde faaet denne Konkurrence, som den høitærede Minister taler om, saa vilde det ikke have medført noget Tab for Postvæsenet. Sagen er nemlig den, at det Antal Breve, der besørages som Lokalbrev i Kjøbstæderne, er overordentlig forsvindende. Der findes en af selve Ministeriet udgiven Oversigt over det danske Postvæsens Statistik, som Enhver kan faae at se, og som har været aftrykt i Bladene, altsaa er fuldt tilgængelig for Offentligheden. Den meddeler, at i 1878—79 uddeltes der af Lokalbrev, det vil sige af Breve, der besørages i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, i det Hele 2,439,000, og deraf alene i Kjøbenhavn 2,250,000, men udenfor Kjøbenhavn ikke mere end 189,000.

Hvis nu den høitærede Minister ogsaa havde udstrakt denne Nedgang af Portoen fra 4 til 3 Ore fra Kjøbenhavn til Kjøbstæderne, hvad vilde det saa have repræsenteret for et Tab for Statskassen? Det vilde have repræsenteret et Tab af 1,890 Kr., ikke engang 2,000 Kr.! Det er dog ganske klart, at en saa ubetydelig Nedgang ikke kan affrække Nogen, navnlig da denne Nedgang jo er høist usandsynlig, thi den Fremgang, der vilde vindes ved Nedsættelse af Taxterne, vilde naturligvis betydelig have dækket Nedgangen. Distriktsbrevene, det vil sige de Breve, der udbringes paa Landet, udgjorde i 1878—79 1½ Million. Men saa siger jeg: en Nedsættelse i Portoen af 1 Ore vilde altsaa for disse 1½ Mill. Forsendelsers Vedkommende have repræsenteret for Statskassen en Nedgang af 15,000 Kr.; for at faae denne Nedgang erstattet vil der udkræves en forøget Forsendelse af 50,000 Breve. Antage vi nu, at der hertilands er to Millioner Mennesker, hvoraf omtrent 1½ Mill. udenfor Byerne, og af disse vil jeg kun regne en halv Million til de skrivende Mennesker, hvilket er meget Lidt, saa vil der for at faae disse 50,000 Breve tilveiebragte kun kræves eet Brev for hver ti Mennesker. At nu den høitærede Minister, som selv har rost sig af, at Landpostvæsenet er i høi Grad forbedret, og at det hver Dag skrider fremad til Rettelse af Brevforsendelser paa Landet, kan være i nogen Tvivl om, at der, selv ganske uafhængig af denne Nedsættelse, i meget faa Aar vil være indtraadt en saadan Forøgelse i Brevforsendelserne, kan jeg slet ikke forstaa. Altsaa, med andre Ord, ogsaa her viser det sig, at der ikke er fjerneste Mulighed for Tab for Statskassen, og den Indvending, at det er nødvendigt at holde Portoen høit, fordi Konsekvenserne ere farlige, falder dermed til Jorden. Men, sagde saa den høitærede Minister, vi maatte endvidere forlange en Stigen i Brevforsendelsernes Antal i Kjøbenhavn med omtrent en Million for at høde paa det Tab, vi lide. Hvis den høitærede Minister imidlertid vil se efter i sine egne Oplysninger, vil han se, at de lokale Breve i Kjøbenhavn udgjorde i Aarene 1878—79 — det vil sige de ikke rekommanderede Breve — 2,250,000. Antallet af disse Breve er nu i 1880—81 voget op til omtrent 3 Millioner; altsaa i Løbet af to Aar har der, uagtet der ikke har fundet nogen Nedsættelse af Portoen Sted — og enhver saadan Nedsættelse vil naturligvis medføre en yderligere Stigning i Brevantallet — fundet en Stigning Sted af 750,000 Breve, og dertil maa endnu regnes alle de Breve, som By- og Huselegrafen har taget. Seg synes altsaa, det er klart som Solen, at